

Rok 1918.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. marca 1918.

Treść: M 89. Rozporządzenie, w sprawie utworzenia wydziału zawodowego handlarzy kruszeców.

89.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 7. marca 1918,

w sprawie utworzenia wydziału zawodowego
handlarzy kruszeców.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917,
Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Wydział zawodowy handlarzy kruszeców..

Dla zastępowania specjalnych interesów handlu hurtowego kruszecami surowymi, kruszecami starymi, odpadkami i pozostałościami kruszeców, z wyjątkiem żelaza i kruszeców szlachetnych, tworzy się „Wydział zawodowy handlarzy kruszeców”.

Ten wydział zawodowy ma swą siedzibę we Wiedniu.

§ 2.

Cel wydziału zawodowego.

Do wydziału zawodowego handlarzy kruszeców nalezy:

- wydawanie opinii i przedstawianie wniosków w sprawach, dotyczących handlu kruszecami,
- wykonwanie zarządzeń, obejmujących te sprawy, o ile Minister handlu przekaże je wydziałowi,

c) współdziałanie w tych zarządzeniach gospodarstwa wojennego i przejściowego, które odnoszą się do handlu kruszecami.

Uchwały, mające zasadnicze znaczenie, należy podać do wiadomości dyrekcyi gospodarczego wydziału kupiectwa (rozporządzenie z dnia 15. czerwca 1917, Dz. u. p. Nr. 257). Jeżeli dyrekcyja ta skonstatuje, że uchwały te nie zgadzają się z interesami poszczególnych gałęzi handlu, natenczas winna ona przez wspólne narady z dyrekcyą wydziału zawodowego wyjaśnić zachodzące wątpliwości i starać się o porozumienie; jeżeli usiłowania te spełnią na niczem, ma dyrekcyja wydziału gospodarczego przedłożyć uchwałę wydziału zawodowego ze swoimi uwagami Ministrowi handlu do decyzji.

§ 3.

Skład wydziału zawodowego.

Wydział zawodowy handlarzy kruszeców składa się conajwyżej z 15 członków, których mianuje Minister handlu z zastrzeżeniem odwołania z grona odnośnych handlarzy hurtowych; członkowie wydziału zawodowego spełniają swe funkcje jako urząd honorowy.

§ 4.

Prawny charakter wydziału zawodowego.

Wydział zawodowy handlarzy kruszeców jest osobą prawniczą i zastępuje go na zewnątrz jego

dyrekcyą. W imieniu dyrekcyi podpisuje przewodniczący lub w razie doznania przezeń przeszkodej jeden z jego zastępców.

§ 5.

Dyrekcja wydziału zawodowego.

Dyrekcja wydziału zawodowego handlarzy kruszcowych składa się z przewodniczącego, dwóch jego zastępców i z dwóch innych członków.

Członków dyrekcyi mianuje Minister handlu z zastrzeżeniem każdorzędnego odwołania; spełniają oni swoje funkcje jako urząd honorowy.

Dyrekcja zastępuje wydział na zewnątrz i sprawuje wszystkie czynności a w szczególności prowadzi także wskazane pertraktacje z innymi organizacjami gospodarstwa wojennego i przemysłowego.

Do niej należy rozstrzyganie we wszystkich sprawach, w których nie jest wyraźnie przewidziane powzięcie uchwały przez wydział (§ 7.).

Dyrekcji wolno przybierać na swoje posiedzenia fachowych członków wydziału lub innych ekspertów w charakterze doradców.

Dyrekcja winna składać wydziałowi bieżące sprawozdania o swej działalności, jest ona obowiązana do składania rachunków i ma przedkładać corocznie wydziałowi zamknięcie rachunkowe do zbadania i zatwierdzenia.

Przewodniczący zwołuje dyrekcyę i wydział na posiedzenia i na nich przewodniczy.

Dyrekcja mianuje urzędników i siły pomocnicze i reguluje prowadzenie czynności. Zasadnicze uchwały w tym względzie i mianowanie osób na stanowiska kierujące podlegają zatwierdzeniu Ministra handlu.

§ 6.

Prowadzenie czynności przez dyrekcyę.

Dyrekcja zbiera się na posiedzenia w miarę potrzeby.

Odnośnie zaproszenia wystosowuje się do członków dyrekcyi i do komisarza rządowego (§ 10.) pisemnie lub telegraficznie.

Dyrekcję należy zwołać na posiedzenie w ciągu dni ośmiu, jeżeli tego zażąda komisarz rządowy lub conajmniej dwóch członków dyrekcyi, z podaniem przedmiotów obrad.

Dyrekcja jest zdolna do powzięcia uchwał, jeżeli zostali zaproszeni wszyscy członkowie i komisarz rządowy i jest obecnych przynajmniej pięciu członków; uchwały jej zapadają zwykłą większością głosów; w razie równości głosów staje się uchwałą to zdanie, do którego przyłączył się przewodniczący. Komisarz rządowy nie bierze udziału w głosowaniu.

§ 7.

Pełne zebranie wydziału zawodowego.

Do pełnego zebrania wydziału zawodowego należy:

- a) ustalanie zasad dla traktowania spraw, wymienionych w § 2.;
- b) czuwanie nad obrotem kasowym i składaniem rachunków, tudzież powzięcie uchwały w sprawie pokrycia kosztów sprawowania czynności przez wydział;
- c) ustanawianie podwydziałów dla wstępного obradowania nad pewnymi oznaczonymi kwestiami;
- d) obradowanie i powzięcie uchwały co do wszystkich innych spraw, przekazanych mu przez dyrekcyę lub komisarza rządowego.

Uchwały wydziału są dla dyrekcyi wiążące.

§ 8.

Porządek czynności wydziału zawodowego.

Wydział zbiera się w miarę potrzeby. Na żądanie komisarza rządowego lub na pisemny wniosek przynajmniej sześciu członków wydziału należy zwołać wydział na posiedzenie do dnia czternastu.

Zaproszenia na posiedzenia wystosowuje się do członków i do komisarza rządowego pisemnie lub telegraficznie.

Na zarządzenie przewodniczącego albo komisarza rządowego można na posiedzenia powoływać znawców z głosem doradczym.

Wydział jest zdolny do powzięcia uchwał w razie obecności przynajmniej dziesięciu członków wydziału, pośród których znajduje się przynajmniej czterech członków dyrekcyi. Przewodniczący głosuje także; w razie równości głosów rozstrzyga jego głos. Komisarz rządowy nie bierze udziału w głosowaniu.

Członkowie wydziału mają prawo każdego czasu wystosowywać wnioski do dyrekcyi, co do których winna ona powziąć jaknajrychlej uchwałę. Obrady i powzięcie uchwały należy utrzymywać w tajemnicy, jeżeli tak uchwalono albo komisarz rządowy tego zażąda.

§ 9.

Szczególne obowiązki funkcyonariuszy i urzędników wydziału zawodowego.

Wszyscy członkowie dyrekcyi i wydziału oraz wszyscy osoby, biorące udział w prowadzeniu czynności, winni przestrzegać najupubliczniejszej bezstronności i największej sumienności.

Wszyscy funkeyonaryusze i urzędnicy wydziału są obowiązani przestrzegać tajemnicy co do wszystkich spraw, o których powzięli wiadomość w tym swoim charakterze, a których zużykowanie lub rozszerzanie pozaurzędowe sprzeciwia się celom wydziału lub też dotyczy stosunków przedsiębiorstwa poszczególnych osób; mają oni to przyrzec na piśmie.

Jest obowiązkiem dyrekcyi starać się o to, by zapobiedz nadużyciom przy zużykowaniu lub podawaniu do wiadomości o stosunkach kupieckich, jakie wpłynęły do wydziału.

Urzędnicy i siły pomocnicze mają usłuchać wezwania do udzielenia wiadomości, dostarczonych kancelaryi przez interesentów, tylko wówczas, gdy takie wezwanie zostanie wystosowane do nich przez komisarza rządowego lub gdy dyrekcyi poweźmie w tym kierunku uchwałę a komisarz rządowy ją zatwierdzi.

§ 10.

Nadzór państwowy.

Wydział zawodowy handlarzy kruszcow stoi pod nadzorem państwowym, który wykonuje komisarz rządowy. Mianuje go Minister handlu.

Komisarza rządowego należy zapraszać na wszystkie posiedzenia i ma on prawo do zabierania w każdej chwili głosu i stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała. Ma on nadto prawo odraczania wykonania uchwał zarządzeń wydziału i jego dyrekcyi na tak dugo, aż Minister handlu wyda ostateczną decyzję.

Komisarz rządowy ma prawo oglądania do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów i prawo żądania wszelkich wyjaśnień, jakie uważa za potrzebne.

§ 11.

Kary.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia ludzie zarządzeń, wydanych na jego podstawie przez Ministra handlu, o ile czyn' nie podlega surowszemu ukaraniu, będzie karana władza polityczna pierwszej instancji grzywnami do 5000 K albo aresztem do dwóch miesięcy.

§ 12.

Rozwiązańe wydziału zawodowego.

Rozwiązańe wydziału zawodowego handlarzy kruszcow uskuteczni Minister handlu po wysłaniu dyrekcyi oraz gospodarczego wydziału kujpeckwa (§ 15. rozporządzenia z dnia 15. czerwca 1917, Dz. u. p. Nr. 257).

§ 13.

Początek mocy obowiązującej.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wieser wh.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstraße 1. 24. (także w roku 1918, w języku niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, słoweńskim i ukraińskim).

Prenumerata na cały rocznik 1918 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **10 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstraße 1. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyla się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrag doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik	1849	za	K	5·04	Rocznik	1867	za	K	4·80	Rocznik	1885	za	K	4·32	Rocznik	1903	za	K	10·80
"	1850	"		12·60	"	1868	"		4·80	"	1886	"		5·52	"	1904	"		6·—
"	1851	"		3·12	"	1869	"		7·20	"	1887	"		6·—	"	1905	"		7·20
"	1852	"		6·24	"	1870	"		3·36	"	1888	"		10·08	"	1906	"		14·40
"	1853	"		7·56	"	1871	"		4·80	"	1889	"		7·20	"	1907	"		15·60
"	1854	"		10·08	"	1872	"		7·68	"	1890	"		6·48	"	1908	"		10·80
"	1855	"		5·64	"	1873	"		7·92	"	1891	"		7·20	"	1909	"		10·20
"	1856	"		5·88	"	1874	"		5·52	"	1892	"		12·—	"	1910	"		10·08
"	1857	"		6·84	"	1875	"		4·80	"	1893	"		7·20	"	1911	"		8·40
"	1858	"		5·76	"	1876	"		3·60	"	1894	"		7·20	"	1912	"		15·—
"	1859	"		4·80	"	1877	"		2·40	"	1895	"		8·40	"	1913	"		11·40
"	1860	"		4·08	"	1878	"		5·52	"	1896	"		8·40	"	1914	"		18·—
"	1861	"		3·60	"	1879	"		5·52	"	1897	"		18·—	"	1915	"		14·04
"	1862	"		3·36	"	1880	"		5·28	"	1898	"		7·20	"	1916	"		15·24
"	1863	"		3·36	"	1881	"		5·28	"	1899	"		12·—	"	1917	"		18·30
"	1864	"		3·36	"	1882	"		7·20	"	1900	"		8·40					
"	1865	"		4·80	"	1883	"		6·—	"	1901	"		7·20					
"	1866	"		5·28	"	1884	"		6·—	"	1902	"		9·—					

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynależy się opust **20%**, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust **25%**, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust **30%**.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w ciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w ciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 4 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstraße 1. 24, nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusz = 2 strony za 4 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyj.